

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 915

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 8 octombrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
824. — Hotărâre privind transmiterea unei părți dintr-un imobil, proprietate publică a statului, din administrarea Curții de Conturi în administrarea Instituției Prefectului — Județul Mehedinți din subordinea Ministerului Afacerilor Interne	2
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
283. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea tarifelor de derulare a țițeiului și produselor petroliere prin terminalul petrolier	3–5
1.344. — Ordin al ministrului tineretului și sportului pentru modificarea Metodologiei privind finanțarea federațiilor sportive naționale de către Ministerul Tineretului și Sportului în anul 2020, aprobată prin Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 1.166/2019	5
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 47 din 22 iunie 2020 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	6–15

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind transmiterea unei părți dintr-un imobil, proprietate publică a statului, din administrarea Curții de Conturi în administrarea Instituției Prefectului – Județul Mehedinți din subordinea Ministerului Afacerilor Interne

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 867 alin. (1), art. 868 și 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, precum și al art. 287 lit. a), art. 288, 298 și 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă transmiterea unei părți dintr-un imobil aflat în proprietatea publică a statului din administrarea Curții de Conturi în administrarea Instituției Prefectului — Județul Mehedinți din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Partea de imobil prevăzută la alin. (1) este bun de interes public național și se utilizează pentru desfășurarea activității Serviciului Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor Mehedinți.

Art. 2. — Predarea-preluarea părții de imobil prevăzute la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între Curtea de Conturi și Instituția Prefectului — Județul Mehedinți, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Curtea de Conturi și Ministerul Afacerilor Interne își vor actualiza în mod corespunzător datele din evidențele cantitativ-valorice și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, vor opera modificările corespunzătoare în anexele nr. 1 și 33 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu
Președintele Curții de Conturi,
Mihai Busuioc

București, 1 octombrie 2020.
Nr. 824.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a părții de imobil, proprietate publică a statului, care se transmite din administrarea Curții de Conturi în administrarea Instituției Prefectului — Județul Mehedinți din subordinea Ministerului Afacerilor Interne

Nr. MFP	Cod de clasificare	Denumirea, descrierea tehnică și valoarea bunului înainte de transmitere	Persoana juridică de la care se transmite partea de imobil	Persoana juridică la care se transmite partea de imobil	Caracteristicile tehnice și valoarea părții de imobil care se transmite în administrarea Instituției Prefectului — Județul Mehedinți	Codul de clasificare ce se va atribui părții de imobil care se transmite	Caracteristicile tehnice și valoarea imobilului care rămâne în administrarea Curții de Conturi
35292 (parțial)	8.29.07	Str. Traian nr. 95, municipiul Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți Regim de înălțime: Bloc — P+M CF 52023 — C1-U6 Ap. 50 Sc — 813 mp; Su — 577 mp Cotă teren — 6,47 mp CF 52023 — C1-U7 Ap. 54 Sc — 523 mp, Su — 339 mp Cotă teren — 5,39 mp Valoare de inventar: Total valoare clădire — 3.142.705,00 lei Drept de proprietate statul român, în administrarea Curții de Conturi	Curtea de Conturi CUI 4265922	Instituția Prefectului — Județul Mehedinți din subordinea Ministerului Afacerilor Interne CUI — 4222174	CF 52023 — C1-U7 Ap. 54 Sc — 523 mp, Su — 339 mp Cotă teren — 5,39 mp Valoare de inventar clădire: 1.163.075,10 lei	8.29.13	CF 52023 — C1-U6 Ap. 50 Sc — 813 mp; Su — 577 mp Cotă teren — 6,47 mp Valoare de inventar clădire: 1.979.629,90 lei

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind aprobarea tarifelor de derulare a țițeiului și produselor petroliere prin terminalul petrolier

Având în vedere:

— Referatul Direcției generale inspecție și supraveghere teritorială a activităților miniere și a operațiunilor petroliere, înregistrat cu nr. 400.286 din 2.04.2020;

— art. 5.4, 6.2 și 14.1 din Acordul petrolier de concesiune a activității de exploatare a rezervoarelor, conductelor de transport al țițeiului și produselor petroliere, a instalațiilor de pompare și a celorlalte instalații și echipamente aferente acestora, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea „Oil Terminal” — S.A. Constanța, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 886/2002,

în temeiul prevederilor art. 2 lit. d) și art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă tarifele de derulare a țițeiului și produselor petroliere prin terminalul petrolier, prevăzute în anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse

Minerale nr. 324/2019 privind aprobarea tarifelor de derulare a țițeiului și produselor petroliere prin terminalul petrolier, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 817 din 9 octombrie 2019.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Nicolae Turdean

București, 22 septembrie 2020.
Nr. 283.

ANEXA Nr. 1

TARIFE pentru derularea operațiunilor de transport prin terminalul petrolier

MOTORINĂ ȘI BIODIESEL

Tipul prestației	Cantitatea	Tarif
		lei/tonă
0	1	2
Descărcare motorină din cisterne de cale ferată și încărcare la navă	Cantități mai mici de 30.000 tone/lună	19,32
	Între 30.000 și 50.000 tone/lună	18,26
	Peste 50.000 tone/lună	17,17
Descărcare motorină din cisterne de cale ferată în rezervor și transfer la rezervorul de livrare pentru încărcare ulterioară în cisterne de cale ferată/autocisterne	Indiferent de cantitate	19,30
Descărcare motorină din autocisterne în rezervor și transfer la rezervorul de livrare pentru încărcare ulterioară în cisterne de cale ferată/autocisterne	Indiferent de cantitate	22,03
Descărcare motorină din navă în rezervoarele din Secția Platformă Sud	Indiferent de cantitate	10,91
Descărcare motorină din navă în rezervoarele din Secția Platformă Nord	Indiferent de cantitate	14,23
Descărcare motorină din navă în rezervoarele din Secția Platformă Port	Indiferent de cantitate	13,39
Descărcare motorină din barje maritime în cisterne CF în Secția Platformă Sud, cu pompa barjelor	Indiferent de cantitate	30,62
Descărcare motorină din nave maritime în cisterne CF în Secția Platformă Sud, cu pompa navelor	Indiferent de cantitate	30,62

0	1	2
Încărcare motorină din rezervor în cisterne de cale ferată	Indiferent de cantitate	24,92
Încărcare motorină din rezervor în autocisterne	Indiferent de cantitate	25,80
Încărcare motorină din rezervor în navă/barje	Indiferent de cantitate	18,71
Încărcare motorină din rezervor în tank bunkeraj > 100 tone/lot	Indiferent de cantitate	21,49
Tarif in tank transfer	Indiferent de cantitate	3,88
Descărcare biodiesel din cisterne de cale ferată în rezervorul de condiționare	Indiferent de cantitate	15,12
Descărcare biodiesel din autocisterne în rezervorul de condiționare	Indiferent de cantitate	22,42
Condiționare motorină prin amestec cu biodiesel	Indiferent de cantitate	10,75
Încărcare din rezervor în tank bunkeraj ≤ 100 tone/lot	Indiferent de cantitate	2.148,68

BENZINĂ

Tipul prestației	Cantitatea	Tarif
		lei/tonă
0	1	2
Descărcare din cisterne de cale ferată și încărcare la navă	Cantități mai mici de 30.000 tone/lună	17,17
	Între 30.000 și 50.000 tone/lună	16,67
	Peste 50.000 tone/lună	15,04
Descărcare din cisterne de cale ferată în rezervor și transfer la rezervorul de livrare pentru încărcarea ulterioară la cisterne de cale ferată/autocisterne	Indiferent de cantitate	17,18
Descărcare din navă în rezervor	Indiferent de cantitate	11,21
Descărcare din barje în rezervor	Indiferent de cantitate	12,59
Încărcare din rezervor în cisterne de cale ferată	Indiferent de cantitate	19,30
Încărcare din rezervor în autocisterne	Indiferent de cantitate	24,89
Încărcare din rezervor în navă/barje	Indiferent de cantitate	16,63
Tarif in tank transfer	Indiferent de cantitate	3,88

ȚIȚEI

Tipul prestației	Cantitatea	Tarif
		lei/tonă
0	1	2
Descărcare din navă și predare la S.C. CONPET — S.A.	Cantități mai mici de 100.000 tone/lună	18,56
	Între 100.000 și 190.000 tone/lună	17,98
	Între 190.000 și 230.000 tone/lună	14,32
	Peste 230.000 tone/lună	13,69
Descărcare din navă în rezervor și transfer la rezervorul de livrare în vederea încărcării ulterioare în cisterne de cale ferată	Indiferent de cantitate	14,23
Încărcare din rezervor în cisterne de cale ferată	Indiferent de cantitate	24,92
Descărcare din cisterne de cale ferată în rezervor în vederea încărcării ulterioare la nave	Indiferent de cantitate	19,55
Încărcare din rezervor la navă	Indiferent de cantitate	15,60
Tarif in tank transfer	Indiferent de cantitate	3,88
Descărcare din navă în rezervor și pompare din rezervor la navă	Indiferent de cantitate	27,09
Descărcare între două nave acostate în două dane petroliere prin transbord direct, utilizând instalațiile prestatorului	Indiferent de cantitate	7,21
Primire pe conductă CONPET în rezervor în vederea încărcării ulterioare la nave/cisterne de cale ferată sau predării la CONPET pentru pompare pe conductă	Indiferent de cantitate	9,85
Predare din rezervor pe conductă	Indiferent de cantitate	6,65

NOTĂ:

Tarifele nu includ consumurile tehnologice și TVA.

TARIFE
pentru derularea operațiunilor de depozitare prin terminalul petrolier

MOTORINĂ ȘI BIODIESEL

Intervalul de depozitare	Tarif
	lei/tonă/zi
0	1
De la data terminării descărcării mijlocului de transport până în a 15-a zi	0,18
Începând cu a 16-a zi de la data terminării descărcării mijlocului de transport până în a 30-a zi	0,25
Începând cu a 31-a zi de la data terminării descărcării mijlocului de transport: — pentru cantități descărcate până la 200.000 tone/an	0,44
— pentru cantități descărcate mai mari de 200.000 tone/an și mai mici sau egale cu 300.000 tone/an	0,40
— pentru cantități descărcate mai mari de 300.000 tone/an și mai mici sau egale cu 400.000 tone/an	0,35
— pentru cantități descărcate mai mari de 400.000 tone/an	0,30

BENZINĂ ȘI ȚIȚEI

Intervalul de depozitare	Tarif
	lei/tonă/zi
0	1
De la data terminării descărcării mijlocului de transport până în a 15-a zi	0,18
Începând cu a 16-a zi de la data terminării descărcării mijlocului de transport până în a 30-a zi	0,25
Începând cu a 31-a zi de la data terminării descărcării mijlocului de transport	0,44

MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

pentru modificarea Metodologiei privind finanțarea federațiilor sportive naționale de către Ministerul Tineretului și Sportului în anul 2020, aprobată prin Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 1.166/2019

Având în vedere:

— Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul de aprobare, înregistrat la Direcția politici pentru sport cu nr. 3.338 din 23.09.2020, în temeiul art. 8 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. I. — Metodologia privind finanțarea federațiilor sportive naționale de către Ministerul Tineretului și Sportului în anul 2020, aprobată prin Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 1.166/2019, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.002 și 1.002 bis din 12 decembrie 2019, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La anexa nr. 2, la articolul 13, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

„Art. 13. — (1) Federația poate modifica, prin decizie internă, cu acordul prealabil al Ministerului Tineretului și Sportului, structura cheltuielilor prevăzute în anexa nr. 2 din prevederile anuale ale programului pentru trimestrul IV 2020.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul tineretului și sportului,
Marian Ionuț Stroe

București, 6 octombrie 2020.
Nr. 1.344.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 47

din 22 iunie 2020

Dosar nr. 837/1/2020

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele Secției a II-a civile
Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Paraschiv	— judecător la Secția I civilă
Cristina Petronela Văleanu	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Mioara Iolanda Grecu	— judecător la Secția I civilă
Rodica Dorin	— judecător la Secția a II-a civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emil Adrian Hancaș	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Daniel Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Horațiu Pătrașcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Barbă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 837/1/2020 este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 37 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție și Justiție, republicat.

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă în vederea dezlegării următoarei chestiuni de drept: „În interpretarea art. 14 din Regulamentul de sporuri aprobat prin Ordinul nr. 547/2010 se poate preciza că, la stabilirea sporurilor de condiții de muncă pentru personalul din sistemul sanitar,

pentru anii 2015—2016, cuantumul acestuia se stabilește prin aplicarea cotei procentuale, reprezentând sporul de condiții de muncă, la salariul de bază din luna respectivă sau calculul și plata sporurilor de condiții de muncă trebuie să se realizeze la nivelul salariilor și sporurilor în plată din decembrie 2009”.

5. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

6. Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 26 februarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.142/107/2018, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept anterior menționată.

II. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

7. Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010¹ pentru aprobarea Regulamentului privind acordarea sporurilor la salariile de bază, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 4 iunie 2010, denumit în continuare *Ordinul nr. 547/2010*:

Anexă — Capitolul II „Dispoziții cu caracter general”

„Art. 14. — (1) Cuantumul sporului se stabilește prin aplicarea cotei procentuale asupra salariului de bază în luna respectivă, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament.

(2) În anul 2010 sporurile se acordă într-un cuantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009 prevăzute la art. 10 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, cu completările ulterioare, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament.

(3) În anul 2010 sporurile prevăzute în anexa nr. 1, la cap. I, lit. A pct. 3, 4 și 5, în anexa nr. 2, la lit. E pct. 12, 13, 14 și 15, și în anexa nr. 3, la lit. A pct. 2, se vor acorda într-un cuantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009, fără a fi afectate de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009 prevăzute la art. 10 din Legea nr. 329/2009, cu completările ulterioare, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament.”

¹ Abrogat prin Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială” din 29.03.2018, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 284 din 30 martie 2018.

8. Legea-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice nr. 330/2009², forma inițială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, denumită în continuare *Legea-cadru nr. 330/2009*:

„Art. 30. [...] (5) În anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009, astfel:

a) noul salariu de bază, solda funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare va fi cel/cea corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, la care se adaugă sporurile care se introduc în acesta/aceasta potrivit anexelor la prezenta lege;

b) sporurile prevăzute în anexele la prezenta lege rămase în afara salariului de bază, soldei funcției de bază sau, după caz, indemnizației lunare de încadrare se vor acorda într-un quantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009”.

9. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010³ privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, forma inițială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 27 ianuarie 2010, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010*:

„Art. 5. — (1) Începând cu luna ianuarie 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își păstrează salariul, solda sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare brut/brută avute la această dată, fără a fi afectate de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009 prevăzute la art. 10 din Legea nr. 329/2009, care se calculează după cum urmează: a) la salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare corespunzătoare funcțiilor avute la data de 31 decembrie 2009 se adaugă quantumul sporurilor și indemnizațiilor care se introduc în acesta/aceasta, prevăzute în notele la anexele la Legea-cadru nr. 330/2009, numai personalului care a beneficiat de acestea, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții; b) sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale prevăzute în anexele la Legea-cadru nr. 330/2009 care nu se introduc în salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare se acordă în aceleași quantumuri de la 31 decembrie 2009, numai personalului care a beneficiat de acestea, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, cu respectarea prevederilor art. 23 din Legea-cadru nr. 330/2009. [...]

(3) În salariile de bază ale funcțiilor de execuție și ale funcțiilor de conducere este cuprins în toate cazurile sporul de vechime în muncă în quantumul avut în luna decembrie 2009. În situația în care în cursul anului personalul de conducere și execuție îndeplinește condițiile pentru trecerea într-o altă tranșă de vechime, se acordă tranșa corespunzătoare vechimii prin aplicarea procentului la salariul de bază aferent funcției din luna decembrie 2009.”

10. Legea-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice nr. 284/2010⁴, forma inițială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, denumită în continuare *Legea-cadru nr. 284/2010*:

„Art. 7. — (1) Aplicarea prevederilor prezentei legi se realizează etapizat, prin modificarea succesivă, după caz, a salariilor de bază, soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor

de bază și a indemnizațiilor lunare de încadrare, prin legi speciale anuale de aplicare.

(2) Valoarea salariilor de bază, soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază și a indemnizațiilor lunare de încadrare utilizată la reîncadrarea pe funcții a personalului în anul 2011 se stabilește prin legea privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice. [...]

Art. 20. — (1) Sporurile, indemnizațiile, primele și compensațiile specifice domeniului de activitate ce se acordă personalului bugetar sunt prevăzute în anexele nr. I—VIII. [...]

Art. 21. — Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzute în anexele nr. I—VIII, precum și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc prin regulament elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară — administrație, sănătate, învățământ, justiție, cultură, diplomație, de către instituțiile de apărare, ordine publică și siguranță națională, precum și de către autoritățile publice centrale autonome, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea fiecăruia dintre ministerele coordonatoare, fiecăreia dintre instituțiile de apărare, ordine publică și siguranță națională sau autoritățile publice centrale autonome, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice și cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative domeniului de activitate.”

Prin art. 12 alin. (1) din art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 (articol introdus de punctul 2 al articolului unic din Legea nr. 283/2011) s-a stabilit că „prevederile art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2013”.

11. Legea nr. 285/2010⁵ privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, forma inițială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, denumită în continuare *Legea nr. 285/2010*:

„Art. 1. — (1) Începând cu 1 ianuarie 2011, quantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

(2) Începând cu 1 ianuarie 2011, quantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) Quantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.”

12. Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011, denumită în continuare *Legea nr. 283/2011*:

„Art. 1. — În anul 2012, quantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011.

² Abrogată prin Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

³ Abrogată prin Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

⁴ Abrogată și înlocuită prin Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

⁵ Abrogată prin Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

(2) În anul 2012, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții. [...]

Art. 12. — (1) Prevederile art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2013.”

13. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, forma inițială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012*:

„*Art. 1.* — În anul 2013 se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna decembrie 2012 drepturile prevăzute la art. 1 și art. 3—5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012. [...]

Art. 5. — Prevederile art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2014.”

14. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013⁶ privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, forma inițială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013*:

„*Art. 1.* — (1) În anul 2014, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2013 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzătorii claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

(2) În anul 2014, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2013, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții. [...]

Art. 8. — (1) Prevederile art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2015.”

15. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014⁷ privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, forma inițială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, denumită, în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014*:

„*Art. 1.* — (1) În anul 2015, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare

corespunzătorii claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

(2) În anul 2015, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2014, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții. [...]

Art. 7. — (1) Prevederile art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2016.”

16. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, forma inițială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 923 din 11 decembrie 2015, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015*:

„*Art. 1.* — În anul 2016, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzătorii claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În anul 2016, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare, care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația lunară brută de încadrare, se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții. [...]

Art. 6. — (1) Prevederile art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările și completările ulterioare, se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2017.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept menționată

17. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Alba în anul 2018, reclamantele — persoane fizice — au chemat în judecată pe pârâtul A, solicitând să se dispună obligarea acestuia să calculeze și să plătească fiecareia sumele de bani reprezentând diferențele dintre drepturile salariale cuvenite și cele încasate efectiv în perioada 5 septembrie 2015—1 decembrie 2016 și din 1 martie 2018 până la data pronunțării sentinței, prin calcularea sporului pentru condiții de muncă raportat la salariul de bază, sume ce vor fi actualizate cu dobânda legală calculată de la data scadenței fiecărei obligații și până la achitarea integrală.

18. În motivarea acțiunii au arătat că sunt angajate ale pârâtului A, încadrându-se în categoria de „personal plătit din fonduri publice” conform dispozițiilor Legii-cadru nr. 284/2010 și ale actelor normative subsecvente și ulterior ale Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice (denumită în continuare *Legea-cadru nr. 153/2017*). În perioada indicată în petit, acestea au beneficiat de sporul pentru condiții de muncă deosebit de periculoase (grupa I) de 75%, prevăzut în anexa nr. 2 la regulamentul lit. B pct. 4 din Ordinul nr. 547/2010, iar, începând cu 1 martie 2018, de un spor pentru

⁶ Aprobata cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare.

⁷ Aprobata cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare.

condiții de muncă deosebit de periculoase de 55%, potrivit anexei nr. 2 lit. A pct. 17 din Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018.

19. Prin Legea-cadru nr. 284/2010, în noțiunea de „salariu de bază” au fost incluse salariul de încadrare și celelalte sporuri (de vechime, prevenție etc.), rămânând în afara salariului de bază sporul pentru condiții de muncă. Aceste elemente care compun salariul de bază au rămas neschimbate prin legi succesive până în anul 2016, pentru perioada din petit operând art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, iar, după cu 1 martie 2018, Legea-cadru nr. 153/2017.

20. În cauză, în mod greșit și cu încălcarea dispozițiilor art. 11 din regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, precum și ale art. 14 alin. (1) din Ordinul nr. 547/2010, pârâtul a procedat la calculul drepturilor salariale prin raportarea sporului pentru condiții de muncă la salariul de încadrare, iar nu la cel de bază, cum în mod normal ar fi fost corect.

21. Reclamantele au precizat acțiunea, solicitând obligarea pârâtului să calculeze și să plătească sumele de bani reprezentând diferențele dintre drepturile salariale convenite și cele încasate efectiv pentru fiecare în parte, prin calcularea sporului pentru condiții de muncă raportat la salariul de bază din fiecare lună aferentă în parte, sume ce vor fi actualizate cu dobânda legală calculată de la data scadenței fiecărei obligații și până la achitarea integrală, pentru asistentele medicale — pentru perioada 1 septembrie 2015—1 decembrie 2016, iar, pentru infirmiere, îngrijitoare și registrator medical — pentru aceeași perioadă și de la 1 ianuarie 2019 în continuare sau până la pronunțarea sentinței.

22. Au susținut că regulamentul din 2010 aprobat prin Ordinul nr. 547/2010 a fost în vigoare și nu a fost abrogat implicit odată cu abrogarea Legii nr. 330/2009, prin apariția Legii-cadru nr. 284/2010, și nici prin apariția Legii-cadru nr. 153/2017, care a abrogat Legea-cadru nr. 284/2010, astfel că prevederile lui s-au aplicat în continuare, începând cu 1 ianuarie 2011 și până la apariția noului regulament aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, astfel cum rezultă și din Decizia nr. 10/2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

23. Tribunalul Alba, prin Sentința civilă nr. 925 din 13 iunie 2019, a admis acțiunea și a obligat pârâtul să calculeze și să plătească reclamantelor, cu titlu de despăgubiri bănești, sumele de bani reprezentând diferențele dintre drepturile salariale convenite și cele încasate efectiv pentru fiecare în parte, pentru perioadele solicitate prin cererea precizatoare, prin calcularea sporului pentru condiții de muncă raportat la salariul de bază din fiecare lună aferentă în parte, și nu la altă bază de calcul, sume ce vor fi actualizate cu dobânda legală calculată de la data scadenței fiecărei obligații și până la achitarea integrală a sumelor.

24. În considerente s-a reținut că reclamantele se încadrează în categoria de „personal plătit din fonduri publice” și salariile lor de bază trebuiau să fie calculate de către pârât conform dispozițiilor Legii-cadru nr. 284/2010 și actelor normative subsecvente acesteia în perioada 19 decembrie 2015—30 iunie 2018, respectiv ale Legii-cadru nr. 153/2017 și ale actelor normative subsecvente acesteia începând cu data de 1 iulie 2018.

25. În anul 2010, în noțiunea de salariu de bază au fost incluse salariul de încadrare și sporurile prevăzute în notele anexelor vechii legi-cadru, Legea nr. 330/2009 — art. 5 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010.

În cazul reclamantelor, nota anexei II/2 a Legii nr. 330/2010 prevedea că în coloana „Bază” sunt cuprinse sporul de vechime în muncă, sporul de prevenție și cuantumul primei de stabilitate, rămânând în afara salariului de bază numai sporul pentru condiții de muncă.

26. Potrivit art. 7 din Legea-cadru nr. 284/2010, acest act normativ s-a aplicat etapizat, prin modificarea succesivă a salariilor de bază prin legi speciale anuale. În prima etapă, în anul 2011, a fost utilizată o valoare a salariului de bază egală cu cea stabilită pentru luna octombrie 2010, majorată cu 15%, conform art. 1 din Legea nr. 285/2010. De altfel, elementele care au compus salariul de bază stabilit pentru anul 2011 au rămas neschimbate pentru anii 2012 (conform art. 1 din Legea nr. 283/2011), 2013 (art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012), 2014 (art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013), 2015 (art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014) și 2016 (art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015), așa încât criticile reclamantelor formulate în sensul că sporul pentru condiții de muncă a fost calculat greșit prin raportare la salariul de încadrare au fost apreciate ca fondate de către prima instanță.

27. Tribunalul a mai avut în vedere faptul că aplicabilitatea dispozițiilor art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010 a fost succesiv prorogată până la data de 1 ianuarie 2017 și că, prin urmare, așa cum rezultă din considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 10/2017 (HP), Ordinul nr. 547/2010, subsecvent vechii Legi-cadru nr. 330/2009, a continuat să producă efecte juridice și ulterior datei de 1 ianuarie 2011 — data intrării în vigoare a noii Legi-cadru nr. 284/2010, constituind norma de trimitere, conform pct. II lit. B din Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, aprobate prin Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al ministrului finanțelor publice nr. 42/77/2011. Or, prevederile art. 14 alin. (1) din anexa la Ordinul nr. 547/2010 sunt în sensul că „Cuantumul sporului se stabilește prin aplicarea cotei procentuale asupra salariului de bază în luna respectivă, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament”.

28. Instanța de fond a constatat că, începând cu 1 iulie 2017, au intrat în vigoare dispozițiile Legii-cadru nr. 153/2017 și, potrivit art. 38 alin. (2), de la această dată cuantumul sporului pentru condiții de muncă trebuia menținut în plată celor care au beneficiat anterior de acesta și au continuat să își desfășoare activitatea în aceleași condiții, la nivelul celui acordat pentru luna iunie 2017. Ulterior, de la 1 martie 2018, pentru personalul prevăzut în anexa nr. II a legii, cuantumul sporurilor, pentru condiții de muncă, se determină conform regulamentului-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, cu respectarea dispozițiilor art. 11 din regulament, adică prin aplicarea cotei procentuale asupra salariului de bază din luna respectivă, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute în anexele acestui act normativ.

29. Astfel, prima instanță a apreciat că reclamantelor li s-au acordat sporurile pentru condiții de muncă într-un cuantum inferior celui convenit, ca urmare a unui mod de calcul eronat, respectiv prin raportarea procentului corespunzător la o altă bază de calcul decât salariul de bază, așa încât diferența dintre cuantumul drepturilor salariale convenite și cel acordat se cuvine acestora cu titlu de despăgubiri, potrivit art. 166 alin. (4) din Codul muncii.

30. Împotriva acestei sentințe a formulat apel pârâtul A, învederând că Legea-cadru nr. 284/2010 nu a fost niciodată aplicată integral, prevederile art. 21 fiind suspendate succesiv prin acte normative care au prorogată termenul de intrare în vigoare până la data de 1 ianuarie 2017.

31. În această perioadă nu a existat un regulament care să stabilească locurile de muncă, categoriile de personal, mărirea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa III la Legea-cadru nr. 284/2010, precum și condițiile de acordare a acestuia, iar, prin Decizia nr. 10/2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a statuat în sensul că, începând cu data de 1 ianuarie 2011, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate”, locurile de muncă, categoriile de personal, mărirea concretă a sporurilor și condițiilor de acordare a acestora sunt cele stabilite prin regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009.

32. Apelantul pârât a susținut că instanța de fond a făcut referire și a luat în considerare doar prevederile art. 14 alin. (1) din Ordinul nr. 547/2010, fără a avea în vedere și dispozițiile alin. (2) și (3) ale aceluiași articol din regulament, care prevăd limitarea cuantumului sporurilor pentru condiții de muncă în anul 2010 prin raportare la luna decembrie 2009; de asemenea, a ignorat și nu a argumentat aplicarea următoarelor acte normative: Legea-cadru nr. 330/2009, Legea nr. 285/2010, Legea nr. 283/2011, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.

33. A precizat că, începând cu luna decembrie 2016, prin Legea nr. 250/2016, s-a adus următoarea modificare în ceea ce privește modul de calcul al sporurilor, astfel: „Art. 4. — La articolul I punctul 1, după alineatul (6²) al articolului 32 se introduce un nou alineat, alineatul (6³), cu următorul cuprins: (6³) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (2), începând cu luna decembrie 2016, sporurile și alte drepturi salariale specifice activității se vor calcula prin raportare la salariul de bază, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, cu excepția categoriilor de personal prevăzute la alin. (6²)”. Or, avându-se în vedere că prevederile alin. (6³) constituie o excepție de la dispozițiile art. 1 alin. (2), care prevăd că, în anul 2016, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, ... se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții, rezultă cu certitudine că regula până la acea dată a fost că sporurile pentru condiții de muncă și alte drepturi salariale specifice activității nu s-au calculat la salariile de bază obținute de salariați prin legile anuale de salarizare, ulterior datei de 1 ianuarie 2010.

34. În cadrul soluționării apelului s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu cererea formulată de reclamante în temeiul art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă și suspendarea judecării cauzei până la soluționarea acesteia de către instanța supremă.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării care susțin admisibilitatea procedurii

35. Curtea de Apel Alba Iulia a considerat că de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 14 din regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010 depinde soluționarea pe fond a cauzei și că, din acest text legal nu reiese cu claritate dacă sporul pentru condiții de muncă deosebit de periculoase (grupa I) de 75%, prevăzut în anexa nr. 2 la regulament lit. B pct. 4, se calculează la salariul de bază din luna decembrie 2009 sau acest spor se stabilește și se plătește prin raportare la salariul de bază al lunii pentru care se acordă sporul în discuție.

36. Instanța a reținut, totodată, că problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă nu a statuat printr-o altă hotărâre, astfel cum

rezultă din informațiile publicate pe portal, și că nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, verificate până la 26 februarie 2020.

V. Punctul de vedere al părților

37. Intimatele reclamante au susținut că, din 2010 și până în prezent, niciun angajat bugetar nu a primit plăți salariale potrivit Legii-cadru nr. 284/2010, pentru că, prin acte normative anuale de salarizare, s-a derogat permanent termenul de intrare în vigoare a acestui act normativ; s-a procedat doar la o „reîncadrare scriptică” a personalului potrivit noilor grile, dar plata salariilor și sporurilor s-a „realizat faptic” la nivelul salariilor în plată din decembrie 2009.

38. Prin Ordinul nr. 547/2010 a fost aprobat Regulamentul privind acordarea sporurilor la salariile de bază, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009, lege care a fost abrogată prin art. 39 din Legea-cadru nr. 284/2010.

39. Conform Deciziei nr. 10/2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, ulterior datei de 1 ianuarie 2011, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate”, locurile de muncă, categoriile de personal, mărirea concretă a sporurilor și condițiile de acordare a acestora sunt cele stabilite prin regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010.

40. Ca atare, în contractele colective de muncă anuale de la nivel de ramură sanitară s-a prevăzut că „sporurile acordate personalului din sectorul sanitar se stabilesc cu acordul federațiilor semnatare ale prezentului contract colectiv de muncă, se adoptă prin hotărâre de Guvern și se constituie ca anexă distinctă la prezentul contract”.

41. În acest context, sporurile de condiții de muncă trebuie acordate conform Regulamentului de sporuri din 2010, care face parte integrantă din contractul colectiv de muncă, ca anexă a acestuia — cu calculul sporurilor la salariile de bază din luna în care se acordă, întrucât prevederile acestuia sunt obligatorii pentru părți și nu au fost contestate sau constatate nule de către o instanță de judecată.

42. Apelantul pârât a arătat că este neîntemeiată cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, deoarece prevederile legale succesive enunțate în cuprinsul apărărilor formulate (inclusiv Ordinul nr. 547/2010) au impus păstrarea cuantumului sporurilor pentru condiții de muncă la nivelul anului 2009, când a fost stabilit prin aplicarea procentului de spor la salariul de bază avut în acel an (2009), or, nu poate fi dată o altă interpretare textului de lege și nu poate fi stabilită o altă bază de calcul al acestor sporuri.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

43. Instanța de trimitere a precizat că prin art. 14 din anexa Ordinului nr. 547/2010 s-a reglementat modalitatea de aplicare a cuantumului sporurilor, respectiv prin aplicarea cotei procentuale asupra salariului de bază în luna respectivă, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă menționate în anexele la acest regulament.

44. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede, în aplicarea dispozițiilor tranzitorii din Legea nr. 330/2009, că în anul 2010 sporurile se acordă într-un quantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute în anexele la regulament.

45. Ulterior a fost adoptată o nouă lege-cadru a salarizării, respectiv Legea-cadru nr. 284/2010, ce aduce alte noutăți în domeniu, reglementează noi ierarhii, noi coeficienți de ierarhizare, introduce clasele de salarizare pentru tot personalul bugetar, o nouă valoare de referință, o reșezare a sporurilor, instituie gradațiile unice pentru tot personalul bugetar (calculate în funcție de vechimea în muncă).

46. Potrivit art. 21 din această lege, locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexele nr. I—VIII, precum și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc prin regulament elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară — administrație, sănătate, (...).

47. În continuare însă prin legi anuale de salarizare s-a amânat aplicarea Legii-cadru nr. 284/2010 în ceea ce privește modalitatea de stabilire a salariilor, inclusiv a art. 21 din această lege — pentru care s-a prevăzut intrarea în vigoare la 1 ianuarie 2018, consacându-se astfel menținerea situației create prin Legea-cadru nr. 330/2009.

48. Pentru anul 2011 a fost însă adoptată Legea nr. 285/2010, care prevedea expres, la art. 4 alin. (2), că „în anul 2011 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, denumită în continuare *lege-cadru*”; potrivit art. 1 din același act normativ, cuantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) — al salariului de bază, al sporurilor, al indemnizațiilor, al compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut — se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010, urmând a fi majorate cu 15%.

49. Pentru anul 2012 a fost adoptată Legea nr. 283/2011, care, în mare parte, preia dispozițiile cuprinse în Legea nr. 285/2010, art. 1 alin. (1) din acest act normativ stabilind că, în anul 2012, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011; alin. (2) al aceluiași articol prevede că, în anul 2012, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

50. Pentru anul 2013, aceleași dispoziții sunt preluate în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, prin raportare la salariul de bază și sporurile din decembrie 2012; pentru anul 2014 au fost aplicabile dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013; relativ la anul 2015, s-au aplicat dispozițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, care a prevăzut reglementări similare, menținându-se în plată salariul, respectiv sporurile la nivelul aferent lunii decembrie 2014; pentru anul 2016, dispozițiile sunt preluate în art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, făcându-se trimitere la salariul și sporurile din decembrie 2015.

51. În ceea ce privește dispoziția potrivit căreia în anii 2011—2016 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 330/2009, se constată că prin această prevedere se exclud de la aplicare în acești ani nu numai coeficienții și valoarea de referință, ci, implicit, toată salarizarea astfel cum este reglementată prin legea-cadru.

52. Astfel, legile anuale fac trimitere la un anumit cuantum al salariului de bază lunar sau al indemnizației de încadrare lunară, care este cel din luna decembrie a anului anterior. Legea nr. 283/2011 face trimitere la cuantumul din luna decembrie 2011, cuantum care la rândul său este cel din luna octombrie 2010

(majorat cu 15%), iar cuantumul salarial din luna octombrie 2010 este cel de la 31 decembrie 2009, adică cel calculat potrivit legislației atunci în vigoare ș.a.m.d.

53. Practic, în baza dispozițiilor menționate anterior, nu s-a aplicat modalitatea de calculare a salariilor și a sporurilor potrivit noii legi de salarizare, ci legile anuale de salarizare au prevăzut anual calcularea salariilor și a sporurilor pornind de la cuantumul acestora existent la data de 31 decembrie 2009.

54. Față de această expunere, în raport și cu jurisprudența conturată la nivelul Curții de Apel Alba Iulia, opinia completului de judecată a fost în sensul că stabilirea și calcularea sporului pentru condiții de muncă prin raportare la salariul de bază încasat lunar nu este un argument care poate fi validat, structura bazei în raport cu care trebuie calculat sporul pentru condiții de muncă fiind cea din luna decembrie 2009.

55. Completul de judecată a apreciat că rezolvarea dată de instanța supremă prin Decizia nr. 10/2017 nu acoperă și chestiunea de drept care se impune a fi dezlegată prin hotărâre prealabilă, deoarece nu s-a stabilit în mod expres și nici implicit că modalitatea de calcul al sporurilor este cea în raport cu salariul de bază aferent fiecărei luni; ca atare, salarizarea reclamantelor nu poate fi disociată de modalitatea de aplicare a actelor normative cu caracter tranzitoriu anterior menționate, care au raportat modul de stabilire a salariului de bază și a sporurilor aferente la salariul din luna decembrie 2009.

56. Or, o calculare a sporurilor menționate în raport cu salariul de bază lunar ar presupune majorarea salariului în afara cadrului legal aplicabil și ar încălca principiul consacrat de art. 14 alin. (2) din anexa Ordinului nr. 547/2010, potrivit căruia sporurile pentru condiții deosebite se acordă într-un cuantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009, dispozițiile acestui ordin trebuind a fi invocate și percepute sub aspectul întregului său conținut normativ, și nu în mod fragmentat.

57. De altfel, ca o confirmare a faptului că sensul și finalitatea reglementărilor au fost cele de mai sus, se constată că prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 250/2016, s-a dispus că, începând cu luna decembrie a anului 2016, aplicarea acestor sporuri ca procent se va face la salariul de bază din luna respectivă.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

58. În urma solicitării adresate de către Înalta Curte de Casație și Justiție, datele comunicate de instanțele naționale au relevat că la nivelul curților de apel Cluj, Craiova și Ploiești nu a fost identificată practică judiciară; curțile de apel Brașov și Iași au înaintat hotărâri pronunțate în litigii în care obiectul dedus judecătii l-a constituit stabilirea cuantumului sporului de condiții de muncă, fără ca judecata să poarte și în legătură cu aplicarea art. 14 din anexa Ordinului nr. 547/2010.

59. Curțile de apel Timișoara, Pitești, Suceava, Oradea, Galați și București au atașat hotărâri din care rezultă că: din anul 2010 și până în decembrie 2016, angajații din sectorul bugetar au beneficiat doar de salariile și de sporurile aplicate în luna decembrie 2009, în acest sens fiind și dispozițiile art. 14 din anexa Ordinului nr. 547/2010; cererea de recalculare a sporurilor prin raportare la salariul de bază prevăzut în cap. II din anexa nr. III la Legea nr. 284/2010 nu poate fi admisă, ci structura bazei în raport cu care trebuie calculate sporurile este cea aplicată în decembrie 2009; în interpretarea art. 14 din regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010, sporurile de condiții de muncă pentru personalul sanitar, pentru anii 2015—2016, se acordă într-un cuantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009, iar nu prin aplicarea unei cote procentuale la salariul de bază din luna respectivă; angajatorul a procedat la calcularea corectă al sporului respectând principiile legale enunțate de legile de salarizare în domeniul bugetar, într-un cuantum care să conducă la o valoare

egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009; modalitatea de calcul a sporurilor solicitate și nivelul de referință la care se raportează fiecare spor în parte este cel de la nivelul lunii decembrie 2009; deși sporurile sunt stabilite în procente, în realitate, având în vedere ansamblul reglementărilor în materia salarizării personalului bugetar, cuantumurile acestora nu reprezintă procentul matematic calculat din salariul de bază, ci un cuantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009.

60. Curțile de apel Târgu Mureș și Constanța au comunicat că orientarea jurisprudențială este în sensul că sporul pentru condiții de muncă se acordă prin raportare la salariul de bază lunar brut aflat în plată la momentul scadenței lunare a sporului; hotărârile depuse cu titlu de practică judiciară au vizat și acordarea sporului pentru condiții deosebite începând cu data de 1 decembrie 2016 (ulterioară celei din prezenta cauză), după intrarea în vigoare a Legii nr. 250/2016. În considerentele acestor hotărâri s-a reținut că, „prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, a fost introdus art. 32 în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, prin care s-a consacrat prima excepție de la principiul menținerii nivelului salariului de bază din luna decembrie și pentru anul următor, în sensul că, începând cu luna august 2016, salariile de bază ale personalului prevăzut la cap. I pct. 1 și 2 din anexa nr. III — Familia ocupațională de funcții bugetate «Sănătate» din Legea-cadru nr. 284/2010 au fost stabilite prin anexa 1 la ordonanță, nemaivând ca punct de referință nivelul salariului de bază din luna decembrie 2015”, respectiv că „teza de abordare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016 a fost în sensul că sporul pentru condiții deosebit de periculoase nu mai este legat în mod tradițional de salariul de bază aflat în plată, ci se menține cuantumul anterior al sporului, în mod evident calculat în funcție de salariul de bază avut anterior”. Aceeași opinie a fost exprimată, în majoritate, de către judecătorii Tribunalului Ialomița, care au avut de soluționat cereri având ca obiect plata drepturilor salariale cuvenite după 1 iulie 2017.

61. Curtea de Apel Bacău a precizat că, potrivit practicii judiciare, au fost exprimate două puncte de vedere: într-o opinie s-a apreciat că legile anuale de salarizare au prevăzut anual calcularea salariilor și a sporurilor pornind de la cuantumurile acestora existent la 31 decembrie 2009 (stabilirea și calcularea sporului pentru condiții de muncă prin raportare la salariul de bază încasat nu este un argument ce poate fi validat, ci structura bazei în raport cu care se calculează, din luna decembrie 2009); într-o altă opinie s-a arătat că sporurile trebuie să fie calculate prin raportare la salariul de bază lunar, astfel cum a fost el prevăzut în art. 1 alin. (5) și art. 16 din Legea nr. 285/2010.

62. La nivelul Curții de Apel Alba Iulia s-a statuat în mod definitiv că, începând cu data de 1 ianuarie 2011, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate”, locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporurilor și condițiilor de acordare a acestora sunt cele stabilite prin regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010, în conformitate cu prevederile notei din anexa II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009, chiar dacă acest act normativ a fost abrogat de Legea-cadru nr. 284/2010, iar modalitatea de calculare este cea stabilită prin legile anuale de salarizare. S-a apreciat că trebuie avut în vedere că, la momentul lunii decembrie 2009, noțiunea de salariu de bază se suprapunea peste noțiunea de salariu de încadrare, însă, odată cu intrarea în vigoare, la 1 ianuarie 2010, a Legii-cadru nr. 330/2009, noțiunea de salariu de bază a fost lărgită, în sensul că în structura acesteia au fost incluse, conform notei din anexa II/2, sporul de vechime în muncă, salariul de merit, sporul de prevenție și cuantumurile aferente primelor de stabilitate, pentru toate categoriile de personal din sistemul sanitar care au beneficiat în anul 2009 de acesta, sporurile solicitate rămânând în afara salariului de bază și fiind

astfel aplicabile dispozițiile art. 30 alin. (5) lit. b) din Legea-cadru nr. 330/2009. Legea unitară de salarizare (noul coeficient de ierarhizare, procente noi ale sporurilor, alte drepturi salariale) nu s-a aplicat, iar, în anul 2010, s-a aplicat vechiul sistem de salarizare, adică cel existent la 31 decembrie 2009, cu ajustările prevăzute de noua lege, ajustări care au tot caracter tranzitoriu până la aplicarea efectivă a legii-cadru, respectiv: includerea unor sporuri în baza salarială, eliminarea altor sporuri, instituirea unor limite salariale etc. (Decizia civilă nr. 199 din 6 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.355/90/2015 și Decizia civilă nr. 1.621 din 6 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 488/107/2019).

63. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție

64. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 201 din 7 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 483 din 29 iunie 2016, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, a statuat că, „deși după anul 2010 legiuitorul și-a propus instituirea unui sistem de salarizare unic, care să aducă transparență și previzibilitate în materia salarizării, în fapt, drepturile salariale s-au calculat pornind de la cuantumul stabilit potrivit legislației anterioare, în fiecare an actele normative care au reglementat salarizarea personalului bugetar din fonduri publice făcând trimitere la cuantumul drepturilor salariale din anul precedent. Astfel, în prezent, stabilirea acestor drepturi este un proces dificil, care nu corespunde intențiilor pe care legiuitorul le-a avut atunci când a conceput sistemul unic de salarizare și care face greu de înțeles principiile avute în vedere în reglementarea drepturilor anumitor categorii socioprofesionale”.

65. Prin Decizia nr. 706 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 22 martie 2017, referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și (5) din Legea nr. 285/2010, instanța de contencios constituțional a arătat că „textul de lege criticat nu stabilește modul în care aceste sporuri se calculează raportat la cuantumul salariului, acesta fiind domeniul de reglementare al altor norme de lege, ci majorarea acestor drepturi bănești după diminuarea temporară a cuantumului lor prin dispozițiile Legii nr. 118/2010. Așa fiind, Curtea reține că și sub acest aspect critica de neconstituționalitate este neîntemeiată...”.

66. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 10 din 20 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 28 martie 2017, a statuat că „în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, raportat la dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 285/2010, art. II art. 1 alin. (2) și art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, art. 1 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 1 alin. (2) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, art. 1 alin. (2) și art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și art. 1 alin. (2) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, începând cu data de 1 ianuarie 2011, pentru familia ocupațională de funcții bugetare «Sănătate», locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporurilor și condițiilor de acordare a acestora sunt cele stabilite prin regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2

la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice”.

IX. Punctul de vedere exprimat de către judecătorii raportori asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

67. Prin raportul întocmit, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea nu întrunește toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

68. Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, „Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

69. Rezultă din prevederile legale citate că, pentru declanșarea acestei proceduri, legiuitorul a instituit următoarele condiții de admisibilitate, care se impun a fi întrunite în mod cumulativ: a) existența unei cauze aflate în curs de judecată; b) instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță; c) cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit să soluționeze pricina; d) ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată; e) chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de nouitate și aceasta să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

70. Verificând admisibilitatea sesizării supuse analizei, se constată îndeplinirea numai în parte a condițiilor prevăzute de legiuitor pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, după cum se va arăta în continuare.

71. Astfel, primele trei cerințe sunt întrunite, întrucât Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă este legal investită cu soluționarea apelului declarat de pârâtu A împotriva Sentinței civile nr. 925/13 iunie 2019, pronunțată de Tribunalul Alba în Dosarul nr. 2.142/107/2018, într-un litigiu având natura juridică a unui conflict de muncă, de competența exclusivă, în primă instanță, a tribunalului, conform art. 208 din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare; hotărârea pronunțată de tribunal este supusă numai apelului, potrivit art. 214 din Legea nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Așadar, în această pricină Curtea de Apel Alba Iulia judecă în ultimă instanță și urmează să pronunțe o hotărâre judecătorească definitivă, potrivit art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, coroborat cu art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă.

72. Cât privește condiția de admisibilitate referitoare la caracterul esențial al chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în care se ridică, în situația de față, titularul sesizării solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea unor chestiuni de drept să aprecieze dacă, „în interpretarea art. 14 din Regulamentul de sporuri aprobat prin Ordinul nr. 547/2010, se poate preciza că, la stabilirea sporurilor de condiții de muncă pentru personalul din sistemul sanitar, pentru anii 2015—2016,

cuantumul acestuia se stabilește prin aplicarea cotei procentuale, reprezentând sporul de condiții de muncă, la salariul de bază din luna respectivă sau calculul și plata sporurilor de condiții de muncă trebuie să se realizeze la nivelul salariilor și sporurilor în plată din decembrie 2009”.

73. În speță, instanța de fond, contrar practicii judiciare constante de la nivelul Curții de Apel Alba Iulia, a reținut, în considerente, că prevederile alin. (1) ale art. 14 din regulamentul sunt în sensul că valoarea sporurilor pentru condiții de muncă se stabilește prin aplicarea cotei procentuale asupra salariului de bază în luna respectivă, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute în anexele la acest act normativ.

74. Or, în opinia instanței de trimitere, care are de analizat nu doar incidența în cauză a dispozițiilor art. 14 alin. (1) din anexa Ordinului nr. 547/2010, ci și pe cea a prevederilor alin. (2) și (3) ale aceluiași text de lege, nu reiese cu claritate dacă sporul pentru condiții de muncă deosebit de periculoase (grupa I) de 75% , prevăzut în anexa nr. 2 la regulamentul lit. B pct. 4, se calculează la salariul de bază din luna decembrie 2009 sau acest spor se stabilește și se plătește prin raportare la salariul de bază al lunii pentru care se acordă sporul în discuție.

75. Prin urmare, se consideră că, din această perspectivă, este întrunită condiția de admisibilitate ce are în vedere ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată.

76. În ceea ce privește problema de drept relevantă, chiar dacă aceasta are legătură cu dezlegarea cauzei, ea nu îndeplinește cerința de a fi o veritabilă, reală chestiune de drept.

77. Plecând de la scopul procedurii speciale reglementate prin art. 519 din Codul de procedură civilă, și anume acela de mecanism de unificare a practicii judiciare, este necesar a se atribui noțiunii de „chestiune de drept” semnificația de problemă de drept care este în mod obiectiv dificilă, respectiv de problemă care este de natură a suscita o dificultate deosebită în a identifica înțelesul sau sfera de aplicare a unor norme juridice ori a unor principii de drept, care să conducă la interpretări diferite din partea instanțelor, cu consecința generării unei practici judiciare neuniforme.

78. Codul de procedură civilă nu definește noțiunea în cauză, însă în doctrină s-a arătat că, pentru a fi vorba de o problemă de drept reală, trebuie ca norma de drept disputată să fie îndoielnică, imperfectă, lacunară sau neclară. Așadar, chestiunea de drept supusă dezbaterii trebuie să fie una veritabilă, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, fie din cauză că acest text este incomplet, fie pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare.

79. Se observă că în cuprinsul încheierii de sesizare se regăsește afirmația lipsită de argumentare a instanței de trimitere în sensul că propunerea de sesizare privește o chestiune de drept neclară, susceptibilă de interpretare diferită, care însă, conform datelor transmise de această instanță, așa cum s-a menționat în cap. VII al prezentei decizii (paragraful 62), nu a generat o practică judiciară neunitară.

80. Prin raportare la cele enunțate anterior, sesizarea pendinte nu poate fi privită ca o „chestiune de drept” în sensul art. 519 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care nu s-a relevat un nivel sporit de dificultate a interpretării textului de lege invocat, coroborat cu principiile legale enunțate de legile de salarizare în domeniul bugetar în perioada de referință indicată în actul de sesizare.

81. Or, interpretarea sistematică a normelor de drept intern, a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, precum și realizarea unui raționament judiciar constituie operațiuni care țin de esența activității judecătorului, acesta fiind chemat să interpreteze legea și să o aplice la situațiile de fapt deduse judecării sale, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (3) din

Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Ca atare, ele rămân atributul exclusiv al instanței de trimitere.

82. În concret, problema de drept adusă în dezbatere nu prezintă un grad de dificultate suficient pentru a reclama o rezolvare de principiu pe calea hotărârii prealabile.

83. În analiza dispozițiilor art. 14 din anexa Ordinului nr. 547/2010 trebuie pornit de la contextul legislativ în care a fost adoptat actul normativ ale cărui prevederi se solicită a fi interpretate.

84. Prin Legea-cadru nr. 330/2009 a avut loc reîncadrarea personalului plătit din fonduri publice prin schimbarea structurii drepturilor salariale, unele sporuri fiind incluse în salariul de bază, iar cele prevăzute în anexele la această lege, rămase în afara salariului de bază, urmând a se acorda într-un quantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009. Din conținutul prevederilor acestui act normativ reiese că salariul rezultat trebuia să fie egal cu cel avut în luna decembrie 2009, iar sporurile, deși erau stabilite în procente, în realitate quantumul acestora nu reprezenta procentul matematic calculat la salariul de bază, ci un quantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009.

85. Legea-cadru nr. 330/2009 a fost abrogată prin Legea-cadru nr. 284/2010, care a preluat în mare parte dispozițiile acesteia, însă prin legile anuale de salarizare s-a menținut salarizarea existentă anterior. Potrivit art. 7 din Legea-cadru nr. 284/2010, aplicarea legii urma a se realiza etapizat, prin legi speciale anuale de aplicare, astfel că a fost succedată de următoarele acte normative: a) Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice; b) Legea nr. 283/2011, prin care se stabilea salarizarea în anul 2012 a personalului plătit din fonduri publice; c) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, cu referire la salarizarea în anul 2012 a personalului plătit din fonduri publice; d) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014; e) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015; f) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016.

86. Deși scopul declarat de legiuitor la instituirea unui sistem unic de salarizare a fost acela de a aduce transparență și previzibilitate în materia salarizării, în realitate, drepturile salariale s-au calculat pornind de la quantumul stabilit potrivit legislației anterioare, prin fiecare din legile speciale anuale făcându-se trimitere la quantumul drepturilor salariale din anul precedent.

87. Prin art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010 s-a prevăzut că „Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzute în anexele nr. I—VIII, precum și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc prin regulament elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară — administrație, sănătate, învățământ, justiție, cultură, diplomatie, de către instituțiile de apărare, ordine publică și siguranță națională, precum și de către autoritățile publice centrale autonome, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului ...”.

88. Această dispoziție legală a fost însă amânată de la aplicare prin legile anuale de salarizare, consacrandu-se astfel menținerea situației create prin Legea-cadru nr. 330/2009.

89. Având în vedere prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009, ministrul sănătății a emis Ordinul nr. 547/2010, prin care s-a aprobat Regulamentul privind acordarea sporurilor la salariile de bază, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009

privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, prevăzute în anexa care face parte integrantă din ordin.

90. Potrivit Deciziei nr. 10 din 20 februarie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, „în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, raportat la dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 285/2010, art. II art. 1 alin. (2) și art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, art. 1 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 1 alin. (2) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, art. 1 alin. (2) și art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și art. 1 alin. (2) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, începând cu data de 1 ianuarie 2011, pentru familia ocupațională de funcții bugetare «Sănătate», locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporurilor și condițiilor de acordare a acestora sunt cele stabilite prin regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice”.

91. Aspectele mai sus relevate, în legătură cu principiile legale enunțate de legile de salarizare ce privesc personalul plătit din fonduri publice, aplicabile în litigiul pendinte, puteau fi deduse cu ușurință de către instanța de trimitere din cuprinsul normelor invocate, verificându-se și jurisprudența Curții Constituționale ori a Înaltei Curți de Casație și Justiție în materie, pentru ca, ulterior, să se procedeze la analiza textului de lege ce face obiectul sesizării.

92. Conform art. 14 alin. (1) din anexa Ordinului nr. 547/2010, quantumul sporului se stabilește prin aplicarea cotei procentuale asupra salariului de bază în luna respectivă, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament.

93. Textul alin. (2) al aceluiași articol prevede însă că „În anul 2010 sporurile se acordă într-un quantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009...”, iar dispozițiile alin. (3) al art. 14 din anexa ordinului statuează în sensul că „În anul 2010 sporurile prevăzute în anexa nr. 1, la cap. I lit. A pct. 3, 4 și 5, în anexa nr. 2, la lit. E pct. 12, 13, 14 și 15, și în anexa nr. 3, la lit. A pct. 2, se vor acorda într-un quantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009 ...”.

94. Or, aplicând metodele de interpretare a actelor normative de diferite grade și a altor izvoare de drept consacrate în doctrină și jurisprudență (cu titlu de exemplu: interpretarea sistematică, interpretarea gramaticală, interpretarea teleologică etc.), instanța de trimitere putea deduce sensul legii în cazul concret dedus judecării, iar nu să tindă să obțină „o îndrumare efectivă” în soluționarea cauzei, ceea ce, evident, excedează procedurii reglementate de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

95. Pretinsa dificultate a chestiunii de drept sesizate este determinată de consecința ignorării ipotezei normative a art. 14 alin. (2) și (3) din anexa Ordinului nr. 547/2010, mai exact a sintagmei „quantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009”, în contextul în care completul de judecată pornește de la premisa raportării la principiile legale anterior enunțate.

96. De asemenea, trebuie reținut că cererea de plată a diferențelor salariale dintre drepturile convenite și cele încasate efectiv, formulată în litigiul în care s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, a vizat intervalul 1 septembrie 2015—1 decembrie 2016, mai concret perioada anterioară datei de 1 decembrie 2016, când a intrat în vigoare articolul unic pct. 4 din Legea nr. 250/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență

a Guvernului nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, prin care s-a dispus ca, începând cu luna decembrie a anului 2016, aplicarea sporurilor ca procent să se facă la valoarea de bază din luna respectivă [„4. La articolul 1 punctul 1, după alineatul (6²) al articolului 3² se introduce un nou alineat, alineatul (6³), cu următorul cuprins: (6³) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (2), începând cu luna decembrie 2016, sporurile și alte drepturi salariale specifice activității se vor calcula prin raportare la salariul de bază, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, cu excepția categoriilor de personal prevăzute la alin. (6²)”].

97. În acest context, se constată că problema de drept adusă în dezbatere nu ridică o asemenea dificultate, chiar instanța de trimitere furnizând, în cadrul încheierii de sesizare, o mare parte din argumentele de interpretare a articolului de lege în cauză. Norma de drept supusă analizei este redactată cu suficientă claritate, nefiind reală afirmația privind existența unei dificultăți în corelarea acesteia.

98. Se observă, totodată, că această chestiune de drept, astfel cum este identificată în cuprinsul sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, nu prezintă nici caracter de noutate, condiție de admisibilitate distinctă de aceea a nestatuării anterioare de către Înalta Curte de Casație și Justiție în unul dintre cele două mecanisme de unificare a practicii judiciare.

99. În doctrină, s-a exprimat opinia potrivit căreia sesizarea instanței supreme ar fi justificată sub aspectul îndeplinirii elementului de noutate atunci când problema de drept nu a mai fost analizată — în interpretarea unui act normativ mai vechi — ori decurge dintr-un act normativ intrat în vigoare recent sau relativ recent prin raportare la momentul sesizării. De asemenea, poate fi considerată nouă prin faptul că nu a mai fost dedusă judecării anterior; caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări adecvate, concretizată într-o practică judiciară consacrată.

100. În lipsa unei definiții a noutății chestiunii de drept și a unor criterii de determinare a acesteia în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, rămâne atributul instanței supreme, sesizată cu pronunțarea unei hotărâri prealabile, să hotărască dacă problema de drept a cărei dezlegare se solicită este nouă,

astfel cum s-a statuat constant în jurisprudența anterioară, dezvoltată în materie. Noutatea chestiunii de drept nu este o condiție pur temporală, ci este una de circumstanțiere.

101. În situația de față, examenul jurisprudențial efectuat a relevat că s-a cristalizat o jurisprudență în legătură cu chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită, situație care nu mai justifică interesul în formularea unei cereri pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în scopul prevenirii apariției unei practici neunitare.

102. Se impune observația că, în ilustrarea unei varietăți de situații — legate de tipul sporurilor solicitate și perioada de referință pentru acestea, instanțele judecătorești care au soluționat acțiuni identice ca obiect și temei juridic cu cea aflată pe rolul instanței de trimitere, cu excepțiile regăsite la nivelul curților de apel Târgu Mureș și Constanța, le-au tratat în mod uniform, adoptând soluția de respingere a acestora ca nefondate, ceea ce le-a diferențiat fiind doar modalitatea de fundamentare a măsurii adoptate.

103. Hotărârile judecătorești identificate în analiza prezentei sesizări relevă existența unei practici judiciare consistente, ceea ce demonstrează faptul că problema de drept a cărei interpretare se solicită și-a pierdut caracterul de noutate, ceea ce pune în discuție eficacitatea utilizării procedurii prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

104. Pe de altă parte, practica judiciară divergentă aflată la nivelul unei curți de apel (Curtea de Apel Bacău) ori existența unei soluții contrare ori a unor opinii teoretice contradictorii ar putea fi de natură a atrage cel mult intervenția mecanismului de unificare reglementat de prevederile art. 514 și următoarele din Codul de procedură civilă.

105. Textul art. 519 din Codul de procedură civilă mai prevede condiția ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra problemei de drept ce face obiectul sesizării pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile sau ca aceasta să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare. În legătură cu chestiunea de drept adusă în dezbatere se constată că instanța supremă nu a dezlegat în mod generic, cu efecte *erga omnes*, problema care constituie obiectul sesizării.

106. Raportat la contextul evidențiat în considerentele anterioare, se apreciază că instanța de sesizare dispunea de toate elementele necesare pentru o corectă aplicare a legii la litigiul pendinte, ținând seama și de principiile de drept și instituțiile juridice incidente.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă, în Dosarul nr. 2.142/107/2018, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „în interpretarea art. 14 din Regulamentul de sporuri aprobat prin Ordinul nr. 547/2010 se poate preciza că, la stabilirea sporurilor de condiții de muncă pentru personalul din sistemul sanitar, pentru anii 2015—2016, cuantumului acestuia se stabilește prin aplicarea cotei procentuale, reprezentând sporul de condiții de muncă, la salariul de bază din luna respectivă sau calculul și plata sporurilor de condiții de muncă trebuie să se realizeze la nivelul salariilor și sporurilor în plată din decembrie 2009”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 22 iunie 2020.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

